

“JAUNA SIEVIETE LITERATŪRĀ” jeb sievietes tēls latviešu literatūrā

Šogad pirmais klātienes pasākums ar lasītājiem notika 10. martā. Turpat klātesoša Sieviešu diena, kura tematiski sasauca ar literāro tikšanos, kas kopumā saistāma ar sievietes tēmu – kādu sievieti vēlamies redzēt mūsdienu latviešu literatūrā, kā sieviete un viņas tēls literatūrā ir mainījies gadu gaitā, iecienītākie mūsdienu darbi – ko domā lasītāji? Un – kāpēc un vai ir svarīgi rakstīt par mūsdienu latviešu sievietēm? “Sievietes domā runājot” – tā saka divu grāmatu autore kolēģe Gunta Apse.

Atbilstoši tematikai uz sarunu aicinājām ļoti sievišķīgu un vizuāli trauslu būtni – mūsu novadnieci un rakstnieci Gunitu Krilovu. LU Literatūras, folkloras un veidotā mājaslapa Literatura.lv vēsta, ka Gunita dzimusi Smiltēnē, bet mēs uzzinājām, ka par savu kaimiņieni viņu var saukt Dreiliņu iedzīvotāji. Viņa ir trīs meitu māmiņa, kas organizācijā “Mammām un tētiem” strādā par žurnālisti un redaktori, ikdienā rediģējot sevi un citus. Galvenā redaktore žurnālam “Bērnudārznieks”, kas pieejams gan iespēstā veidā, gan tīmeklī. Tāpat kā žurnāliem “Zīdāinis” un “Skolēns”. Pati lasa priekšā saviem bērniem jau 13 gadus, bet par

bērnības mīļākajām grāmatām sauc sērijas “Brīnumzeme” pasaules tautu pasakas (vēl joprojām pieejamas arī Ulbrokas bibliotēkā).

Pulcējāmie Ulbrokas bibliotēkas Pētera Brūvera lasītavā, lai ieklausītos Gunitas sacītajā. Jaunā autore piedāvāja katrai no sanākušajām klausītājām izvēlēties sev tuvāko sievietes tipu no latviešu klasiskas literatūras dzīlēm. Tā varēja būt Maija no Annas Brigaderes darba “Maija un Paija”, Antonija no Rūdolfa Blaumaņa “Skroderdienām Silmačos”, Kristīne no tā paša autora noveles “Purva bridējs” un Enija no Vladimira Kaijaka un Māras Svīres kopdarba “Likteņa līdumnieki”. Interesanti, ka piekrišana netika dota kādam noteiktam tēlam. Laikam tāpēc, ka mūsu pasākuma viesņās arī bija meitenes, dāmas un lēdijas. Katra ar savu dzīves pieredzi un rakturu. Pašas kārtīgas saimnieces, brīžam raganīgas, bet labu vēlošas un stipras sievietes. Laikam pretrunīgākā piekrišana tomēr bija Blaumaņa Kristīnei.

Patīkami, ka ar jaunāko literatūru bija atnākušas iepazīties vairākas 9. klases skolnieces, kas piecēja ar savu domāšanas un argumentēšanas spēju jautājumā par sievietes tēlu latviešu literatūrā.

Par sev tuvām Gunita sauc Zanes Zustas un Ramonas Indriksones grāmatas. Taču mūsu redzeslokā šajā vakarā bija pašas stopiņietes grāmatas “Driftā tikai lēdijas” un “Cukursaldā”. Tās nemaz nav literāri saldas, pārāk izpušķotas un neīstas, bet vēsta par latviskām ģimenēm, par ģimenes saišu vērtībām, par ikdienišķo un pazīstamo. Jāpiebilst, ka pirmo varat bez maksas lasīt arī 3TD E-grāmatu bibliotēkā. Autore lasīja priekšā fragmentus no jaunākās grāmatas, bet mēs turpinājām diskusiju par to, kā tie sasauca ar mūsu sieviešu dzīvesgaitā pieredzēto. Dalāties viedokļos un pārrunājam ikdienišķas, bet tuvas tēmas. Tās uz mirkli aizstāj domas par dzīves negācijām un rodas laba noskaņa. Par to sakām paldies kā pašai Gunitai Krilovai, tā mūsu lasītājām un pasākumu apmeklētājām. Ļoti gaidām mirkli, kad varēsim atkal būt kopā mierīgā un epidemioloģiski drošā vidē, lai rosinātu sarunu par grāmatām un tiktos ar domubiedriem.

Ar jums kopā pasākumā pabija bibliotēkas vadītāja Daiga Brigmane un
Ulbrokas bibliotēkas bibliogrāfe Ieva Mūrniece
2022. gada 15. marts